

Ez a kis könyv – a jezsuita *Arcélek* sorozatban – hivatásom történetének főbb mozzanatait vázolja. Nem teljes önéletrajz, életművemből is csak néhány fontosabb tényt említ.

Életrajzi adataim közben eszmélődéseim, naplójegyzeteim és verseim alkotják e „vallomásokat”. Szent Ágoston-i értelemben *kettős confessio*. Először *Isten irgalmas szeretetének megvallása (confessio misericordiae)*: hálaadás mindazért a természetes és természetfeletti jóért, amit Istentől kaptam, és amit segítségével jezsuita apostoli szolgálatomban kamatoztattam. Másodszor *gyarlóságaim, bűneim bevallása is (confessio miseriae)*; de persze nem nyilvános gyónás! Fény és árnyék kíséri életünk színét, visszáját egyedül Isten ismeri. *Szabó Ferenc SJ*

Szabó Ferenc 1931. február 4-én született Kálócfán. 1953. augusztus 14-én lépett a jezsuita rendbe. 1962. augusztus 6-án Brüsszelben szentelték pappá. Filozófiai, teológiai tanulmányait 1957–1963 között Leuven–Eegenhovenben folytatta. 1966 decemberében a párizsi Institut Catholique-on védte meg *A teremtő Krisztus Szent Ambrus műveiben* című doktori disszertációját. Ezt követően Rómába, a Vatikáni Rádióhoz vitte a szolgálat. A magyar adás szerkesztőjeként, vezetőjeként, a pápák tolmácsaként eltöltött negyedszázad (1967–1992) alatt bontakozott ki rádiós és írói munkássága. Jézus Társaságában ő egyike azoknak, akik a *scriptor* hivatását választották. 1992-től, hazatérése óta a *Távlatok* című jezsuita folyóirat főszerkesztője, közben sorra jelennek meg évtizedes kutatásainak eredményeként monográfiái Pázmány Péterről, Prohászka Ottokárról, az Ostpolitikáról, a nagy francia teológusokról, többek között Henri de Lubacról. Költői és műfordítói tevékenységét számtalan gyűjteményes kötet reprezentálja.